

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Katedra filozofie

Práce: bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotila: PhDr. Jana Černá, Ph.D.

Práci předložila: Michaela Švejdová

Název práce: Motiv smrti v díle Williama Shakespeara a Michela de Montaigne

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce je „přiblížení názorů na smrt a způsoby umírání, které promítl do svých her dramatik William Shakespeare, a porovnání těchto postojů s obsahem Esejů renesančního filosofa Michela de Montaigne“ (s. 1). Michaela Švejdová ve svém textu spíše než skutečnou komparaci, založenou na opodstatněných argumentech, představuje vágní, spekulativní a poměrně triviální stanoviska, proto lze vyjádřit pochybnosti, zda byl cíl práce vlastně naplněn, resp. lze konstatovat, že nebyl naplněn příliš zdařilým způsobem.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce Michaely Švejdové je převážně deskriptivního a kompilačního charakteru, což by u práce bakalářské nemusel být výraznější problém, pokud by přinášela názory a informace vzhledem k tématu relevantní, koherentní a teoreticky promyšlenější. Autorka v dané podobě skládá vedle sebe spíše střípky informací, které se bohužel ve výslednou smysluplnou mozaiku nepromění. Mnohé pasáže textu jsou zcela redundantní (biografické detaily), práce s prameny je mnohdy nedostatečná a povrchní. Zkoumá-li M. Švejdová „odchylky a souvislosti“ v názorech autorů (kapitola 4.2), prezentuje zcela samozřejmá fakta, např. uvádí, že oba vycházeli z děl Plútarcha, Seneky a Ovidia, což lze říci vlastně takřka o všech renesančních autorech. Michaela Švejdová nakonec dochází k následujícím závěrům – zjišťuje, že „smrt byla v renesanční Evropě častým jevem“ (s. 38) a téma smrti bylo pro Montaigne i Shakespeara „zásadní“ (tamtéž). Nabízí se tak otázka, jaký smysl vlastně její text má, v čem lze spatřovat přínos její práce.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev Michaely Švejdové je srozumitelný, víceméně korektní, gramatické chyby se objevují výjimečně, častější jsou stylistické nedostatky a neobratnosti (např. „Shakespeare byl narozen“, s. 8 atp.) Práce s prameny by měla být intenzivnější, stejně tak s cizojazyčnou literaturou. Odkazy na užitou literaturu mají standardní povahu, ověřené citace jsou správné.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Přestože práce Michaely Švejdové působí poněkud nepromyšleným, nahodilým a v některých pasážích dokonce povrchním dojmem a nelze ji, vzhledem k výše zmíněným nedostatkům, označit za „dobrou“, je snad možné považovat ji, s mnoha výhradami, ještě za akceptovatelnou.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Na s. 17 označujete Montaigne za „systematického filosofa“. Objasněte, co tím myslíte. Představte jeho „systém“, který následně zmiňujete.

Uved'te argumenty, které Vás vedou k závěru, že lze doložit Montaignův vliv na Shakespearova díla *Hamlet* a *Král Lear*.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): dobře

Datum: 29. 5. 2016

Podpis:

